

Leszek Gordziej

Recepta

Stan umysłu
kupiony
na pchlim targu
w cenie tombakowego pierścionka
pośniedział
Senne widziadła
z nocnych koszmarów
zameldowały się na pobyt stały
twarze niechciane
zalegają
na wysypisku wspomnień
Doktor od nerwów
zapisał
kolorowe tabletki na rozum
Wybrałeś
bezkres stepu
i zielonych znachorów

Oszukany

Umysł zdradzony przez ciało
nie znajduje wsparcia
atoniczne mięśnie buntem
reagują
na skórze cyrograf – kalendarium
pokrętnych dróg
oczy nie zwilżane pocałunkami zapomniane
płowieją
w pojesiennym ogrodzie

Święci

bez ich zezwolenia
z gwoździ zakładamy kajdany
na dwunastu apostołów
wiszących w ramie nad posłaniem

z niewoli świętych
łatwo uczynić alibi dla demona
przybranego w ciemniową koronę

zawstydzeni
przed konfesjonalem spowiedzin
perfumujemy zapach grzechu pierworodnego

prawdą o nas jest chwiejność chwili
nią
jak kosą o dwóch ostrzach
pozbawiamy włosy życia
które w pokłonie
bez buntu
przemieniają się w chleb

zamknij drzwi na zasuwę
niech ziaren nie wywieją za progi

bez udziału kapłanów
wypłeciemy różaniec

uwolnimy świętych

* * *

Z domu na leśnym uroczysku
zamieć wygoniła ciepło
ściany wyziębłe
ogrzewają
słowa dawno zapomniane
rozłupany pień w palenisku
– mądrość o współistnieniu
ostatnia ze szczap dogasa
nie zapomnijmy powiedzieć
Dobranoc...
bliskość ciąż
i kromka suchego chleba
nad ranem
smakuje inaczej

Życie to teatr

Myśl karmiona nadzieją
nie przemieni chleba w wino
nocy w dzień
Tajemnicę bólu chytry
furman z objazdowego teatrzyku
wozi pokrętnymi drogami
Za jałmużną cenę biletu
tęskny sukcesu aktor
scenę śmierci gra bez udawania
Publika z żądzami Nerona
oblizuje palce prosząc
o bis
Ciało komedianta chroni kurtyna
widzów – wenecka maska Charona
W miasteczku znowu nuda
Na afiszu ogłoszenie:
aktor potrzebnym od zaraz

Janusz Orlikowski

Dziś

to ten ptak za oknem który śpi
ale czujny zawsze godny by frunąć
gdy oddech wiatru

bo niczego mu nie potrzeba
a odczuć to może człowiek
gdy uśmiecha się teraz

do ciszy tego co jest
i nawet gdy pojawiają się gromy
znaczą dziś tylko tyle:

odpowiedź na ten oddech wiatru
czy może być nawet huragan
które nie mogą mieszać się z czasem

bo to on tragedię rodzi
więc frunąć gdzie przeszłość
i przyszłość nie znaczą drogi

tylko teraz które niczym mantra
uspakaja niczego nie było
nie będzie jest

ten ptak za oknem który śpi

i człowiek który wie co teraz
gdy oddech wiatru

do ciszy się uśmiecha
w tej i każdej możliwej
chwili

Gdy tylko

*na kanwie wiersza
„Ponad chmurami”*

gdy tylko patrzę na te drzewa
na ich wewnętrzny spokój pomimo
wszelkiej pogody jestem bliżej

oddech codzienności niczym
ponad chmurami słońce i cisza
piętrzące się poniżej góry chmur

jakbym z okna samolotu patrzył
i tam było moje miejsce
świat dobra piękna i prawdy

zamiast czasu spadających dusz
wśród których i moja pewnie się kołacze
gdy tylko patrzę jestem bliżej

i ona nieopodal mnie
gdy tylko patrzę na te drzewa
jestem

Jutro

ten nie dzisiejszy dzień a jutro
gdy zaprzęta głowę to pustka
która wtedy się rodzi

rozchyła swoje podwoje
żyzną glebą myśli
która wtedy plonuje...

a owocu nie ma
i tak dzień za dniem
gdy myślimy jutro

jakbyśmy tego nie wiedzieli
zdziwieni klepiemy w pustkę
myśląc że następnego dnia...

ważniejsze jest nasze ego
które mówi co jak ma być
niż co dzieje się dziś

i choć groteskowo to brzmi
śpieszymy z tą narracją
gdy rozum śpi

Poza czasem

poza czasem wszelkiego przypadku
codziennosc otacza mnie powietrze
i widzę tak jak drzewa czy słońce

nawet na wszelki wypadek
wypada tu blade pewnie
chyba śpi